

ת"פ 36426/10/11 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר לוחמטוב, אנדריי לוחמטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36426-10-11 מדינת ישראל נ' לוחמטוב ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט עידו דרזיץ מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד נאוה זרנגר נגד 1. אלכסנדר לוחמטוב 2. אנדריי לוחמטוב
הנאשמים	שניהם ע"י ב"כ עו"ד אמיר סבאח

גזר דין

ההליכים:

- ביום 9.4.14, לאחר משפט הוכחות, הורשע כל אחד מהנאשמים בעבירה של תקיפה חובלנית בצוותא, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בגין אירוע מיום 20.11.09.
- לבקשת הסניגור המלומד הופנו הנאשמים לשירות המבחן והתקבלו בעניינם תסקירים. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הופנו הנאשמים לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות.

מעשי הנאשמים:

- הנאשם 1 (יליד 1978) והנאשם 2 (יליד 1981) הם אחים, ובמועד האמור ביקרו את הוריהם, סעדו עימם והתכוונו ללון בדירתם. ההורים מתגוררים בקומת הקרקע בבניין בן שתי קומות ברחוב קמואל בתל-אביב, כשבקומה העליונה גר המתלון מר אנדריי ריבוצ'קין, עם אשתו ובתם בת ה-12.
- בשעת אחר צהריים, עשה המתלון "על האש" במרפסתו ושיירי נייר שרוף וכדומה נשרו לחצר של משפחת הנאשמים. אירוע זה כלל חילופי דברים שבסיומם ירד המתלון וניקה את החצר.
- סמוך לשעה 23:00 יצא המתלון מדירתו וביקש ממשפחת הנאשמים להיות בשקט. אחד הנאשמים אמר לו לרדת, והמתלון שסבר שבכוונתו לדבר, ירד אל הרחוב.
- אז תקפו שני הנאשמים את המתלון: הנאשם 1 נגח בראשו והכה במתלון בידיו והנאשם 2 בעט במותנו. המתלון ניסה לברוח לדירתו אך הנאשמים רדפו אחריו, תפסו אותו, היכו בראשו בידיהם, בעטו בו בכל חלקי גופו שכרע על ברכיו, וכך עד שאיבד את הכרתו. גם כשחזר המתלון להכרה ואמר לנאשמים שיזמין משטרה,

המשיכו הנאשמים להכות בראשו בידיהם.

5. כך נגרמו למתלון המטומה בעין ימין, חבלות בפניו ובברכיו, והוא פונה לבית חולים לטיפול רפואי (דו"ח ת/1, סיכום אשפוז ת/4, תצלומים ת/10). עד היום נותרה צלקת במצחו של המתלון (ע' 22 לפרוט').

נסיבות הקשורות בעבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. עובדות המעשה אינן מצדיקות אבחנה בין הנאשמים לעניין קביעת מתחם העונש ההולם, שכן שניהם היכו את המתלון מכות נאמנות מתחילת האירוע ועד סופו, ושניהם נושאים באחריות מלאה לנזקים שנגרמו לו. "מעמדו העברייני" של כל נאשם זהה למעמדו של אחיו, ומתחם העונש יהא אפוא זהה לשניהם.
2. עבירות התקיפה מגינות על שלמות הגוף והבריאות, יחד עם ההגנה על האוטונומיה של האדם על גופו, הנגזרת מעקרון כבוד האדם. תקיפה חובלנית, בוודאי כשהיא מבוצעת בצוואת, מצטיינת בחומרת העונש הצמוד לה שמשקף את חומרת המעשה ואת חומרת הפגיעה בערכים המוגנים, קונקרטי כפוטנציאליות.
3. במקרה דנן נפגעו הערכים המוגנים במידה גדולה, כשחברו שני הנאשמים להכות את המתלון, עד גרימת חבלות ואבדן הכרה, כשגם אלו לא הובילו את הנאשמים לחדילה מהמעשים. הנזק הקונקרטי ממשי ומשמעותי ואף נותרה צלקת במצחו של המתלון, והנזק הפוטנציאלי רב פי כמה וכמה. הנאשמים הטילו על המתלון אימה במידה כזו, שמיד לאחר התקיפה ביקש מאשתו שלא תקרא למשטרה.
4. הנאשמים כפרו במיוחס להם ולא נטלו אחריות על האירוע. לפיכך, ומשלא סיפקו הסבר אחר, אקבע כי המניע למעשה היה זעמם של הנאשמים על 'חוצפתו' של המתלון בעקבות סכסוך שכנים של מה-בכך והרצון 'להענישו' - הנאשמים המשיכו להכות את המתלון גם כשנמלט מפניהם.
5. הענישה הנהוגה נעה בעיקרה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם גם בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר, כשלא מדובר בנסיבות חריגות. אין מקום לסטות במקרה דנן מהענישה הנהוגת, המשקפת מדיניות ראויה, ומתחם העונש ההולם יהא המתחם הנהוג, לעניין העונש העיקרי.

העונשים לא יחרגו ממתחם העונש ההולם:

1. הסניגור המלומד עתר להטלת מאסרים מותנים וקנס, וכל היותר עונשי מאסר קצרים לריצוי בעבודות שירות.
2. שירות המבחן מצא כי הנאשם 1 מקיים אורח חיים נורמטיבי ככלל ואין לו דפוסי חשיבה עברייניים. עם-זאת, לנוכח אי-נטילת האחריות ושלילת נזקקות טיפולית, נמנע השירות מהמלצה בעניינו.
3. נאשם 2 נמצא אף-הוא כאדם נורמטיבי, ככלל, אך גם בעניינו - ומאותם טעמים - נמנע השירות מהמלצה.
4. לנוכח האמור, לא יחרגו עונשיהם של הנאשמים מהמתחם שנקבע.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת עונשי הנאשמים בתוך המתחם:

1. גם לעניין הנסיבות האישיות לא מצאו הצדדים צורך באבחנה בין הנאשמים, והצדק אתם: שני הנאשמים עלו לארץ, מנהלים זוגיות והורים לילדים, עובדים וזוכים להערכה במקומות עבודתם, שירתו בצה"ל ומשרתים עד-היום במילואים (נע/1-נע/2). אמנם, לחובתו של נאשם 1 הרשעה בגין תקיפה חובלנית של בת-זוג, אולם מדובר

- באירוע משנת 2002 שהסתיים במאסר מותנה ופיצוי, ואין בו כדי להביא לאבחנה בין הנאשמים.
2. ילדיהם הקטנים של הנאשמים הם בני שש וארבע (בהתאמה) ואין ספק כי מאסר בכליאה יהיה קשה במיוחד לנאשמים ולמשפחותיהם, כמאסר ראשון.
3. אמנם, הנאשמים אינם יכולים לצפות להקלה השמורה למי שנוטל אחריות, מודה במיוחס לו ונוקט בדרכים מעשיות לפיצוי, אולם לזכות הנאשמים נתונים מקלים של-ממש:
- א. ראשית לכל, יש לקחת בחשבון את פרק הזמן הניכר בין המעשה לעונש - שש שנים (!). במהלך תקופה זו לא הסתבך שוב מי מבין הנאשמים, ויש לתת לחלוף הזמן משקל גדול מאוד בקביעת העונש בתוך המתחם (וראו למשל ע"פ 7475/14 **קבהא מהדי נ' מ.י.** (2014));
- ב. שנית, יש לתת משקל נכבד לאורח חייהם הנורמטיבי של הנאשמים, תוך מתן משקל נמוך בלבד להרשעתו הישנה של הנאשם 1;
4. הנתונים לעיל יצדיקו את קביעת עונשו העיקרי של כל נאשם קרוב לסף המתחם, כך שיוטל כמאסר לריצוי על-דרך עבודות שירות.
5. באשר לעיצומים כספיים: בגין הפגיעה המשמעותית במתלונן - הן הכאבים הגופניים, החבלות והצללקת, והן הפחד, העלבון והפגיעה בכבוד האדם שלו - יוטל על כל נאשם לפצות את המתלונן. בנוסף יחויב כל נאשם בקנס, שיהא מתון ביותר מפאת שיקולי הקולא שנמנו לעיל ולנוכח מצבם הכלכלי של הנאשמים.

סוף-דבר, אני גוזר על כל נאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר, שירוצו על-דרך עבודות שירות. כל נאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או האחראים במקום העבודה, יביא להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר על-דרך כליאה.
- הנאשם 1 ירצה מאסרו מיום 11.1.16 בעמותת "ארוחה חמה - קרית אתא";
- הנאשם 2 ירצה מאסרו מיום 7.12.15 ב"בית מירים" בקרית חיים;
- ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים;
- ג. קנס בסך 1,000 ₪, או שבוע מאסר תמורתו;
- ד. פיצוי למתלונן מר אנדרי ריבוצקין בסך 4,000 ₪;
- ה. הקנס והפיצוי ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.10.15, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסכום לפירעון מיידי;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן ובו פרטים מעודכנים של המתלונן;

ב. מוצגים: ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה, למעט כסף;

ג. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות, וכן לשירות המבחן (לידיעה בלבד);

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד אלול שע"ה, 9 בספטמבר 2015, במעמד הצדדים.